

men Beskyttelsen kunde man ikke forandre. Det maa jeg ganske modsige. Som Toldloven nu er, er den en Helhed. Den kan man ikke komme uden om; den kunne vi ikke forandre før den endelige Revision. Saa tør jeg maaske overfor den ærede sidste Taler indskyde, at jeg tror ikke paa, at man kan gaa til en Forhøjelse af Toldsatserne for Kaffe, Petroleum eller Sukker. Jeg er ikke uenig med ham i, at de arme Forbrugere ikke have mærket meget til Nedsættelserne den Gang. Det er sandt. Men hvis man ikke vilde have nedsat Tolden den Gang, skulde man have overvejet det i Tide. Det ærede Medlem er ikke den Mand, der med nogen stor Styrke kan bebrejde nogen noget med Hensyn til Toldloven, for det var jo ham, som var Manden, som den Gang sammen med den højtærede Finansminister lavede den Toldlov, som nu er den herskende. I den Henseende har Højre ikke saa mange Synder at bebrejde sig som det frikonservative Parti. Det ærede Medlem kan ikke tale om, at man maaske ikke den Gang skulde have nedsat Tolden paa Kaffe, Sukker og Petroleum. Men hvis man nu vilde gøre det om — og jeg har paa dette Punkt paa Toldomraadet en noget afvigende Mening fra mine politiske Meningsfæller; jeg har aldrig lagt Skjul paa det og har nogle Gange haft Lejlighed til at sige det —, saa skulde Forbrugerne nok komme til at mærke det. Den ærede Talers Eksempel med Hensyn til Sukkeret hjælper ikke, for det kan være meget muligt, at Sukkertolden ogsaa er i høj Grad afhængig af Verdensmarkedet, det betvivler jeg ikke, men lægge vi nu 2 Øre paa Sukkeret som Told, skulde Forbrugerne ogsaa nok komme til at føle de 2 Øre. Det vil jeg ikke være med til, og jeg tror heller ikke, at den højtærede Minister, saa vidt jeg har forstaaet ham, vil være med til at forandre de fiskale Satser. (*Finansministeren*: Nej!). Der er altsaa Punkter, hvor den højtærede Finansminister og jeg nærme os til hinanden i Betragtninger over den Toldlov, som nu raader. Altsaa, det vil jeg, som sagt, ikke være med til. Jeg tror heller ikke, at den ærede Ordfører for Højre har Ret i, at nu var Øjeblikket kommet til at lægge en forsvarlig Told paa Tobak. Hans Grund var nærmest den, at Tobakken var saa meget udbredt her i Landet. Nu kan jeg ikke se, at det, at alle Mennesker, baade velstillede og ubemidlede, ryge Tobak, skulde være en Grund til en Forhøjelse af Tobakstolden. Den ærede Ordfører talte om det skade-

lige i Tobakken og vilde altsaa forsøge at udrydde sin egen Last, hvis kan kunde komme til det, gennem en Forhøjelse af Tolden. Det plejer nu ikke at hjælpe. De, som have en Last, ville beholde den, selv om de skulle betale mere for den. Hvad mig angaar, maa jeg sige, at jeg har ingen af det ærede Medlems Laster, hverken er jeg Højremand eller jeg ryger Tobak, saa jeg er for saa vidt langt mere upartisk, og det er mig personlig ganske ligegyldigt, om man lægger mere Skat paa Tobak, men jeg tror alligevel, at de Toldsatser, vi den Gang indførte, maa blive staaende indtil 1916, vi kunne ikke komme derfra. Den højtærede Finansministers Undskyldning, om jeg saa maa sige, for Cigaretstolden er, at der er opstaaet en indenlandsk Produktion, der paa en særegen Maade benytter sig af Beskyttelsen, ellers kan jeg ikke tænke mig, at den højtærede Finansminister vilde gaa til en saadan Beskatning. Men jeg gaar altsaa, som sagt, ud fra, at Cigaretskatten rimeligvis vil give det, man har paaregnet.

Saa kommer jeg til Spiritusafgiften. Med Hensyn til denne maa jeg sige, at jeg glæder mig over, at de moralske Betragtninger nu i Virkeligheden ere forsvundne, og at heller ikke den højtærede Finansminister i nogen synderlig Grad har gjort sig til Talsmand for saadanne Betragtninger. Han talte nok om det skadelige Nydelsesmiddel, men sagde det saa forsigtigt, at man kunde gaa ud fra, at det ikke var af den Grund, at han vilde paalægge Afgiften. Samtidig kunde jeg ikke forstaa hans øvrige Betragtninger. Han var inde paa, at Brændevinsafgiften vilde komme til at hvile — jeg har ikke Ordene for mig, jeg har nok faaet Fortrykket, men jeg har ikke faaet Lejlighed til at læse det, men jeg tror nok, at jeg citerer rigtigt — ret tungt paa den ubemidlede Befolkning, men ikke i samme Grad nu som tidligere, da Venstre i høj Grad modsatte sig denne Afgift, fordi Afholdsbevægelsen nu har betydet saa meget. Det forstaaer jeg ikke. Afholds- eller Maadeholdsbevægelsen her har udbredt sig paa samme Maade i de mere velhavende Kredse som iblandt de ubemidlede i Landet. . . . (*Finansministeren*: Nej!) . . . Absolut, jeg er fuldkommen sikker paa efter min Erfaring, at der i almindelige borgerlige Kredse her i København bliver drukket langt mindre Spiritus, Vin og Øl end for 30 Aar siden. Den højtærede Finansminister synes i Øjeblikket at være saa stor Demagog, at han mener, at Borgerskabet ikke skulde være